

ГЛАВА К.

А. И бысть во єдинъ ѿ дніей Онбхъ, оұчайші ємъ люді въ цркви һі білговѣствюші, прїидоша сващеници һі княжиници со старцы,

Б. И рѣша къ немъ, глаголюще: р҃цы наимъ, коею Славстю сїл твориши; һілъ кто єсть давый тебѣ власть сио;

Г. Ӯвѣциавъ же рече къ наимъ: вопрошъ вы һі izz єдінагу словесе, һі р҃ците мі:

Д. Крїшненіе Іваниово съ неесе ли бѣ, һілъ ѿ человѣкъ;

Е. Оны же помышлакъ въ сеғѣ, глаголюще, گакъ әще речемъ, съ неесе, речетъ: почто оұбо не вѣровасте ємъ;

З. Әще ли же речемъ, ѿ члвѣкъ: вси людіе каменемъ побіектъ иші: ызвѣстно ко бѣ ѿ Іваниѣ, گакъ пророкъ бѣ.

З. И ѿвѣшаша: не вѣмы ѿкѣдъ.

И. Һисъ же рече һімъ: ни izz глаголю вамъ, коею Славстю сїл творю.

Д. Начатъ же къ лідемъ глаголати прйтчъ сио: чело-вѣкъ иѣкій наслади вїноградъ, һі вададе єгò дѣлателемъ, һі ѿнде на лѣта миңга.

Г. И во врѣма послѣ къ дѣлателемъ раба, да ѿ плодѣ вїнограда дадѣтъ ємъ: дѣлатели же бывше єгò, послаша тішл.

А. И приложи послати драгаго раба: Оны же һі тогдѣ бывше һі досадивше (ємъ), послаша тішл.

Е. И приложи послати третіаго: Оны же һі тогдѣ оғазвали-ше ызгнаша.

Г. Рече же гдінъ вїнограда: что сотворю; послю сїл моего возлюбленнаго, єдл какъ, єгò відѣвшe, оғсрамат-са.

Д. Відѣвшe же єгò дѣлателe, мышлакъ въ сеғѣ глаго-